

У наш дім прийшла війна



У наш дім прийшла війна, свідками якої стали діти. Залишивши рідні домівки, вони змушені виїхати у більш безпечні міста.

Педагоги Центру дитячої та юнацької творчості Добропільської ТГ, Будинку творчості дітей та юнацтва Мирноградської ТГ Покровського району вирішили подарувати цим діткам яскраве дитинство, справжні емоції, щирі посмішки, невичерпну енергію та натхнення, долучивши їх до творчості, до прекрасного світу мистецтва.

Педагоги з ними проводять цікаві заняття, ігри, виготовляють різні вироби із паперу, малюють, займаються рукоділлям, всіляко розважають.

Керівники гуртків та студій Центру дитячої та юнацької творчості міста Добропілля під час занять з дітьми, що тимчасово проживали у гуртожитку#1, малювали на сумках - шоперах різних персонажів із мультиків (Алла Кімеріна, студія образотворчого мистецтва «Фантазія»); із кольорового паперу майстрували метеликів (Оксана Ганієва, дизайн-студія «Самородок»); діти спробували себе в ролі юного журналіста та оператора, вчилися брати інтерв'ю один у одного, промовляли скоромовки перед камерою (Тетяна Лисенко, Євген Сагайдак, Лариса Сергеева, студія ТБ і преси «Рожевий слон»); працювали у техніці «граттаж», шляхом подряпування гострим інструментом паперу створювали малюнки птахів, тварин, різні візерунки (Віолетта Мазій, арт-студія «Колібрі»); слухали як звучить скрипка, грали на дерев'яних ложках з елементами танцю (Катерина Редькіна, ансамбль ударних інструментів «Гравітація»).

Працівники Будинку творчості Мирноградської ТГ активно долучились волонтерської діяльності, до виготовлення шарпеток-«слідків», які необхідні біженцям у побуті.

Психологи, педагоги шкіл, дошкільних і позашкільних закладів Добропільської та Мирноградської ТГ роблять все можливе, щоб у дітей було щасливе дитинство.

Студія ТБ і преси «Рожевий слон»

Новини ЦДЮТ

Центр дитячої та юнацької творчості м. Добропілля долучився до загальнонаціональної хвилини мовчання в пам'ять про загиблих захисників України, а також до мистецького марафону «Віримо у Перемогу! - діти України - рідній країні!»

Дмитро Кухар, вихованець ансамблю сучасного танцю «Райдуга - Шанс», не за інструкцією, а за своєю уявою сконструював Армію Збройних Сил України.

Діти прагнуть підтримати Збройні сили України, наших Захисників і всіх, хто наближає момент ПЕРЕМОГИ.



Центр дитячої та юнацької творчості м. Добропілля зібрав для дітей цікаві майстер - класи Алли Кімеріної, які можна дивитися в Ютубі у зручний час та спрощених умовах. Це: «Чашка кави» (для старших дітей); «Динозаврик» (для молодших дітей); «Ліхтарик» (для старших дітей); «Море» (для старших дітей). Ми переконані, ці відео стануть у нагоді для дітей та дорослих усієї України – як засіб переключитися на позитивні емоції.

За ініціативою Донецького обласного палацу дитячої та юнацької творчості з метою підтримки бойового духу захисників і захисниць України, виховання почуття патріотизму у підростаючого покоління, згуртування суспільства заради миру на нашій рідній землі, вихованці Центру дитячої та юнацької творчості міста Добропілля приєдналися до обласної поетичної акції «Моя Батьківщина – Україна!»: вони розмістили на сторінці «Позашкілля Донеччини» у соціальній мережі «Facebook» відео-декламування тематичних віршів з ілюстраціями найкрасивіших куточків України.

За ініціативою Донецького обласного палацу дитячої та юнацької творчості з метою підтримки патріотичного духу захисників і захисниць України, які відстоюють незалежність і територіальну цілісність України, відбиваючи збройну агресію РФ, колективи ЦДЮТ приєдналися до патріотичного марафону «Україна – це на все життя!» Вихованці розмістили на сторінці «Позашкілля Донеччини» у соціальній мережі «Facebook» тематичні роботи: поробки, малюнки, пісні, відеоролики тощо.

За ініціативою Донецького обласного палацу дитячої та юнацької творчості, до Дня Національної гвардії України, з метою підтримки бойового духу захисників і захисниць України, які захищають незалежність і територіальну цілісність України, виховання почуття патріотизму у підростаючого покоління, згуртування суспільства заради миру на нашій рідній землі, Центр дитячої та юнацької творчості відділу освіти Добропільської міської ради приєднався до обласного арт-челенджу «Гвардія переможців»: розмістили на сторінці «Позашкілля Донеччини» у соціальній мережі «Facebook» світліни з тематичними малюнками у різних техніках.

У ЦДЮТ 15 березня 2022 року було проведено засідання Педагогічної ради «Агестація педагогічних працівників як фактор професійного розвитку».

Студія ТБ і преси «Рожевий слон»

Як надати дитині психологічну підтримку

Під час військових дій діти є однією з найбільш вразливих категорій і потребують психологічної підтримки. Декілька порад:

❖ Режим дня. Повертайте дитину у звичний режим дня, або створіть новий. У ньому мають бути: гігієнічні процедури, прийом їжі, елементи навчання, ігри з дорослими, вільна гра, час для бесід та казок, сон.

❖ Обговорення тривожних подій. Проводьте сімейні бесіди, де кожен розповідає, що він відчував протягом цього тривожного періоду.

❖ Сімейні ритуали. Вони допоможуть відчувати дитині єдність сім'ї. Це може бути читання вголос, вечірні обійми, спільні молитви або співи.

❖ Щоденне спілкування на різні теми, щоб дитина не почала ізолюватися.

❖ Емоційна близькість. Обіймайте дитину, говоріть, що ви її любите, хваліть її (за сміливість, витримку), грайте з нею, смійтеся, розділяйте з нею емоції.

❖ Почуття гумору. Намагайтеся жартувати та посміхатися, сприяти тому, щоб посміхалася ваша дитина.

Анастасія Бажинова

Діти проти війни

Учні 8 класу Добропільського НВК «ЗОШ I – III ст. №3 – ДНЗ» підтримали творчу акцію під назвою «Діти проти війни», щоб підтримати українських захисників і закликати припинити війну. На жаль чи на щастя, наші діти в цей нелегкий час дуже швидко стали дорослими. Вони не можуть бути остеронь загарбницької війни сусідньої країни й по-своєму оцінюють жахливі реалії... Ми щиро віримо в те, що з кожним днем на малюнках дітей буде все менше танків. Перемога буде за нами. Все буде Україна!!!

Ірина Єрьоменко

Всесвітньому Дню казок присвячується

«Забута казка – це золоте намисто, яке впало на морське дно» - кажуть старі люди. Чи задумувались ви над тим, чому живуть і не вмирають народні казки! А безсмертні вони тому, що в них живе і не вмирає сам народ, казки упродовж віків були і залишаються чарівними провідниками доброти і милосердя.

Молодші учні Добропільського НВК «ЗОШ I-III ст. №3 – ДНЗ» прийняли участь у конкурсі фото «Я герой цієї казки» до Всесвітнього дня казок.

Перегорніть сторінки улюблених казок, ви зрозумієте, що вони – наші великі вчителі, що спочатку виховують, а потім розважають.

Прочитай, подивися, послухай, розкажи улюблену казку - і чудес у світі додається.

Ірина Єрьоменко



Вдруге війна нас наздогнала...

Як дитина 21 століття, якій тільки 13 років, але так швидко дорослішає та починає розуміти те, що нещодавно не могла збагнути. Колись запитувала прадідуся про війну, слухала його і не розуміла, як можна стріляти в людей, забирати їхні життя, вбивати жінок і дітей. Вчила в школі історію про різні війни, а в голові не вкладалося, як це все могло бути.

Зараз, у 2022 році, дивлюся на прадідуся, і бачу в його очах біль від того, що він, дитина війни, у похилому віці знову відчуває увесь жах, вболіває тепер не за себе, а як каже за нас, дітей теперішньої, самої жахливої війни між колись братніми народами. Так, він знає не зі слів, що таке голод і холод, що таке смерть рідних, бо на його очах їх розстріляли; як вижити на вулиці, пити воду зі звичайної калюжі та їсти, що прийде, аби не вмерти з голоду. Тече слеза у нього по щоці, коли скрізь зуби він промовляє: «Я не хочу щоб ви, мої онуки, відчули бодай щось з того, що колись довелося мені».

У 2014 році я не могла збагнути, чому нові сусіди, які приїхали з Донецька, плачуть, розповідаючи про свій дім, про місто, в якому жили. Вже пізніше від їх доньки Ясі, моєї подруги, до речі мого ж віку, дізналася що вони жили біля аеропорту і домівку їх розбомбили, як вони ховалися у сусідньому підвалі, затуляли вуха від вибухів, тільки згадуючи це, її починало трусити, а Ясі було лише шостий рік тоді.

Звісно, ми стали найкращими подругами. З матусею вирішили поділитися з нею моїм одягом, я подарувала Ясі свої найулюбленіші іграшки. Усе начебто налагоджувалося. Ми ходили до школи, разом гуляли та проводили більшість часу разом, між нами не було секретів і нам було так добре.

І ось після 8 років знову... Тепер я усвідомлюю, чому важко бачити слези моїх сусідів, у яких призвали до лав ЗСУ чоловіків та синів. Самій, зі слезами на очах, заспокоювати подругу, у якій відчай в очах від того, що війна їх знову наздогнала. Страх її матусі за дітей, чи зможе вивести їх знову в більш спокійне місце. А як важко, навіть мені, дитині, бачити оченята її чотирьохрічного братика, який не розуміє, куди пішов тато і чому їм треба кудись їхати з міста, де їм було так добре.

Нажаль, і мої рідні вирішили виїхати у село, кажуть, там буде спокійно, але тут залишаються мої однокласники, друзі і знайомі. З Ясею ми домовилися, що коли-небудь обов'язково зустрінемося, коли вони повернуться у наше містечко, бо воно для них вже стало рідним. Я вірю: прийде час і наступить мир, ми повернемося в рідне місто та свій дім.

Марія Коваленко

Дата народження — 15.12.1998 р.

Свідоцтво про реєстрацію - ДЦ № 1562 від 24.04.2000 р.

Видане Донецьким обласним комітетом інформації

Засновник: студія ТБ і преси «Рожевий слон»

Відповідальні за випуск:

Тетяна Лисенко
Євген Сагайдак

Над матеріалами працювали:

Анастасія Абрамова,
Олексій Яценко та інші

Наша адреса: м. Добропілля, м-н Молодіжний, ЦДЮТ

Instagram: rozoviyslondobr
Фейсбук: rozhevyyslont

Ютуб: РОЖЕВИЙ СЛОН

Сайт: rozoviyslont.jimdo.com
Пошта: rozoviyslondobr@gmail.com
моб.тел.: 0507464476

Рожевий слон